

Ασκητές μέσα στον κόσμο: Αποκάλυψη κρυμμένης εικόνας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 1 Ιουνίου, 2020

Διήγηση Παναγιώτου Ματρατζή του Νικολάου, κατοίκου Βεροίας, οδός Μοράβια 10, συνταξιούχου Αστυνομικού:

«Τό 1962, τόν Μάρτιο μήνα ύπηρετοῦσα στό νησί Γυάρο, ἀπέναντι ἀπό τήν Σύρο, στίς φυλακές γιά ἐγκληματίες. Ἐνα Σάββατο, ἐνῶ κοιμόμουν στόν θάλαμο μόνος μου, κατά τά ξημερώματα μοῦ παρουσιάσθηκε στόν ὕπνο ἡ κεκοιμημένη μητέρα μου πού ἦταν πολύ πιστή, καί ὅλος ὁ θάλαμος ἔλαμψε ἀπό φῶς. Μοῦ εἶπε: “Ζῶ, δέν πέθανα”, ἐνῶ εἶχε πεθάνει τό 1958. Συνέχισε: “Νά πᾶς στόν πέμπτο ὄρμο[1]. Ἐκεῖ εἶναι παραχωμένη (θαμμένη) ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας. Θά βρεῖς μία μαρμάρινη πλάκα ἄσπρη. Θά σέ ὀδηγήσω ἐγώ ἀπό ποῦ θά πᾶς. Νά πάρης τήν εἰκόνα”. Μοῦ ἔδειξε τήν τοποθεσία καί τήν πλάκα. Ἀλλά πῶς νά πάω ἐκεῖ;

»Τό πρῶί πήγαμε νά βάλουμε μπρός τό καΐκι γιά νά κάνουμε περιπολία γύρω ἀπό τό νησί. Ὅμως δέν ἔπαιρνε μπροστά. Ἐγώ τούς ἀνέφερα τό ὄνειρο καί τούς εἶπα ὅτι πρέπει νά πάω στόν πέμπτο ὄρμο.

»Ἐκίνησα μόνος μου. Αἰσθανόμουν σάν νά μέ ὠδηγοῦσε μία ἀόρατη δύναμη. Προχώρησα πενήντα μέτρα στόν δρόμο καί μετά ἔστριψα ἀπότομα πρὸς τά βράχια. Τά μέρη ἐκεῖνα εἶναι ἀπάτητα καί τά βράχια πολύ ἀπότομα. Μονοπάτια δέν ὑπῆρχαν. Ἀνέβηκα πρίπου 300 μέτρα καί ἔφθασα σέ μία κορυφή. Ἀπό κάτω οἱ κρατούμενοι μέ τόν φύλακα ἀποροῦσαν καί ἔλεγαν: “Μά καλά, αὐτός εἶναι τρελλός, ποῦ ἀνεβαίνει ἐκεῖ πάνω;”.

»Φθάνοντας στόν τρίτο ὄρμο, σκέφθηκα νά καθήσω νά ξεκουραστώ ἀλλά τά πόδια μου δέν λύγιζαν καί προχώρησα. Εἶχα ἀπό τίς 6 τό πρῶί πού βάδιζα καί στίς 10 ἔφθασα στόν πέμπτο ὄρμο. Εἶδα ἐκεῖ τήν πλάκα πού εἶχα δεῖ στό ὄνειρό μου. Αἰσθάνθηκα συγκίνηση καί χαρά. Ἄρχισα νά καθαρίζω τά χόρτα καί βρῆκα σέ βάθος μιᾶς πιθαμῆς κάτω ἀπό τήν πλάκα μία παμπάλαια εἰκόνα τῆς Παναγίας μέ τόν Χριστό, διαστάσεων 30 ἐπί 30 ἑκατοστά, ἀπλῆ χωρίς ἀσήμι, ἀλλά φαίνονταν καθαρά τά πρόσωπα. Βρῆκα καί ἓνα καντήλι χωνεμένο.

»Τό μέρος ἐκεῖ ἦταν ἀπόμερο καί ἀκατοίκητο. Ποιός ξέρει πῶς βρέθηκε ἐκεῖ ἡ εἰκόνα.

»Στόν γυρισμό δέν κατάφερα νά γυρίσω ἀπό τόν ἴδιο δρόμο, γιατί ἦταν ἀπότομος· φο-

βήθηκα μὴν πέσω στὸν γκρεμὸ καὶ σκοτωθῶ. Πῆγα ἀπὸ ἄλλο μέρος, βάρδια πέντε χιλιομέτρα καὶ ἔφθασα στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα στὸν θάλαμο πού ἔμενα.

»Ὅταν μέ εἶδαν οἱ συνάδελφοί μου ἐξεπλάγησαν καὶ προσκύνησαν τὴν εἰκόνα. Μετά πήγαμε στὸν Μητροπολίτη Σύρου, ἀναφέραμε τὰ σχετικά, ἀλλὰ οὔτε ἐκεῖ ἤξεραν πῶς βρέθηκε ἡ εἰκόνα σ' ἐκεῖνο τὸ ἐρημικὸ μέρος, οὔτε κανεῖς κάτοικος γνώριζε ἂν ὑπῆρχε Μοναστήρι ἢ Ἐκκλησία στὸ μέρος πού βρέθηκε ἡ εἰκόνα. Τότε κάναμε ἐκεῖ ἕνα μικρὸ παρεκκλήσι, βάλουμε εἰκόνες καὶ ἀνάβαμε καντήλι. Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ φαίνεται ἀπέναντι ὁ Σταυρὸς τῆς Παναγίας τῆς Τήνου».

[1]. *Λόφοι πού συγκλίνουν στὴν θάλασσα, ὅπως στὸ Ἅγιον Ὄρος.*

(Απόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο «[Ασκητές μέσα στὸν κόσμο](#)» καὶ τὴν ἐνότητα: «Θαυμαστά καὶ διδακτικὰ περιστατικά», ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 2008, Κεντρικὴ διάθεση βιβλίου: Ἱερόν Ησυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς)